

Piet Bethlehem



Voor de Mooiste Gezichten van Zutphen is het deze week de beurt aan een man die werd geboren in Harfsen, maar twee weken daarna in Zutphen ging wonen. Hij zou er tot op de dag van vandaag nooit meer weggaan. En daarmee kun je gerust stellen dat we hier een echte Zutphenees hebben, wiens boeiende verhaal ik hier mag vertellen.

Hij groeide op in een gezin aan de Houtmarkt, waar ook de rietmeubelzaak van zijn opa was gevestigd. Later moesten ze er weg omdat bij het huis van de burens brand uitbrak. De brandweer moest met een hoogwerker zijn tante die daar woonde, redden, wat gelukkig lukte. Op dat moment was hij zeven jaar. In alle consternatie reed hij naar zijn oma die aan het Hoornwerk woonde, maar viel met zijn fiets onderweg van de Bult van Ketjen. Omdat daar toen ook het katholieke ziekenhuis was gevestigd kon hij er zo naar toe, maar de schade viel mee. Na de brand zijn ze noodgedwongen verhuisd en kwamen opnieuw op de Houtmarkt terecht, naast Tito Talamini, die daar een ijssalon had. Elke avond haalde hij er een ijsje en praatte dan even over voetbal. Later verhuisde hij naar het Hellenraetplein.

Op een dag ging hij voetbal kijken in Brummen en leerde daar toen de vrouw kennen met wie hij uiteindelijk bijna vijftig jaar getrouwd was. Hij was toen achttien jaar oud en

fanatiek keeper in het eerste elftal bij Be Quick. Daar speelde hij maar liefst 400 wedstrijden en kreeg een onderscheiding als speler van verdiensten. Dat deed hij vijftien jaar lang. In die tijd zat hij ook bij muziekvereniging Crescendo uit de Hoven, waar hij trommel speelde. Op enig moment kon hij de muziek niet langer combineren met de intensieve trainingen voor voetbal en stopte daarmee. Hij vertelt me dat hij veel mooie herinneringen heeft aan die tijd. Zo speelde hij mee in het Nederlands kampioenschap tegen SDW in 1971, waarin hij nog een officiële waarschuwing kreeg van de scheidsrechter, Jacques D'Ancona. Gele kaarten bestonden toen nog niet. Na zijn carrière als keeper is hij nog een jaar als spits gaan voetballen en maakte in één seizoen 88 doelpunten, zo vertelt hij trots. Daarna is hij verder gegaan als keepertrainer. Later werd hij door AZC gevraagd en is daar keepers gaan trainen. Vervolgens nog bij de Warnsveldse Boys, VV de Hoven en FC Zutphen.

Zijn brood verdiende hij op jonge leeftijd door eerst op kantoor bij Drukkerij Teesink te werken, aan de Emmerikseweg. Later zou hij op een hypotheekkantoor gaan werken op de Houtmarkt. Vervolgens maakte hij de overstap naar notariskantoor Bloemhof aan de Dijkmeesterweg. Er volgden door de jaren verschillende overnames, maar in totaal werkte hij er als notarisassistent maar liefst vierenvestig jaar met veel plezier. Doordat hij altijd aanwezig was als er aktes moesten worden getekend, kennen nog steeds heel veel mensen hem uit die tijd. 'Ik heb door de jaren misschien wel twintigduizend handtekeningen gezet, dus ik herken natuurlijk niet iedereen meer' vertelt hij lachend.

Dat geldt ook voor zijn werk bij de fluisterboten. Op een dag vroeg hij zich af of de kaartverkoop daar iets voor hem zou zijn. Hij is dat gaan proberen en nam later daarvoor elke vrijdag vrij. Het contact met de mensen vond hij prettig. 'In eerste instantie stond je in weer en wind kaarten te verkopen bij de stadspoort, in een open ruimte', vertelt hij. Sinds een jaar of zeven is het Leeuwenhuisje van het Wijnhuisfonds gehuurd en worden daar de kaarten verkocht. Hij verkocht er al met al twintig jaar lang kaarten. Onlangs is hij daarmee gestopt en vierde afscheid met de jongens van zijn groep. Hij kijkt terug op een fijne tijd waarbij elke maandag na het werk om half vijf een pilsje werd gedronken bij Café de Deur. Helemaal loslaten doet hij het niet, in de ochtend even langsgaan voor een bak koffie en 's avonds mee naar Café de Deur zal hij nog wel regelmatig blijven doen, denkt hij. Overigens blijft hij met de trommel nog wel verbonden aan het muziekgedeelte van de fluisterboot.

Toen hij destijds met zijn vrouw verhuisde naar de IJselflat is hij daar ook lid van het bestuur geworden en was daarin tien jaar actief. Lachend zegt hij: 'Ik heb niet stil gezeten. 'Terugkijkend is zijn voetbal wel altijd het hoogtepunt gebleven. Aan Zutphen is hij altijd verknocht geweest. 'Waarom zou ik er weg gaan? Wel is er veel veranderd natuurlijk. Vroeger kende ik acht van de tien mensen op straat. Dat is natuurlijk niet meer zo'.

De man die zijn handtekening onder menige akte zette en hele volksstammen kaartjes verkocht voor in de fluisterboot, is de enige echte Piet Bethlehem.